

GERÇEK HARİTADA BULUTLAR

Takip ettiğim hiçbir bulutta yanılmadım. Kanım
kolaçan edilirken bilinmeyen sûretim
ne yapsam dinmez. Tavafta
parmakla işaret edilen elbette bendim
ben acele çıkarken, onlar hep ihramda
yorumlar artabilir, oysa her şey açık
kasvetli görünüşün altında düşünce yüküyle esmer
bulutlar mahrum değil.

Batık gemilerin sığınaklarından çıkan
yalıtkan iskeletler, hırsla
mihnetle sürüklenir kefensiz, cevapsız, çıplak
piyonlar hangi tarafında durur sınırın
düşünmek hamle yapmaktan daha zor bazan
bunlar fillerin, atların çıkardığı toz bulutları değil.

Göz kamaştırın tarih bile çelemes, ödünç alınan
ortak aklı; hemen, bir çırpıda
dizlerinin üstüne çöken bir deve; kıyamete
çeyrek varken fırtına, sahurdan önce kopmuş
ayn halinde uyanıktık; ahali çadırı topluyordu
yelkenler kapalı
unutkanlık kutbunun karşısında biraz uzanmış
kendimizle vedalaşıyorduk
dinginliğimiz karmaşadan!

Gerçek haritada bulutlar etkilemez, korunan
ganimete göz dikmeyen halkı
başta şairlerin devriye nöbetini devralan
kurşun askerlerin haberi bile yoktur
kıyameti kopmuştur çoğunun evvelce
hesap kapanmış, eksi bakiyedeiken ahali

hiç ummadığı kadar fatihaya muhtaç
kanallarda hızla koşuşan insanlar
yüzlerindeki her parıltıda bir şaşkınlık
her son dakikada yeni bir kıyamet.

Aşkın iğrentiye dönüştüğü çakışmaz eğimden
bahsettim ben. Nisan bulutları, felâket! Mağluplar
yapışırken iri, boğumlu parmaklarıyla yakama
sordum: Aşkın iğrentiye dönüşmesine engel olup
geçen bu kaçınıcı bulut teğet?

Ekmeğin toprağa bölünmesi karıncalara nasipse
felâha erişmeli
bu su rahmetse ekine bir zarar gelmemeli
sayısız başakla, rüzgârda derlenip toplanmış
içiçe katmanlardan oluşan bir türkü
bir masal gibi
bayrağı üstüme çekip uyudum.

İkinci vakti erişmişti, ikindiye erişmiş
ikindiyle buluşmuştuk. Rabbim, ızdırabımı
azaltan durduran başlatan artıran; yemin edilen
asr ikindi vaktiydi, bir ihtimal. Bu asrın peygamberi
son peygamberi ikindi vaktinin, hava bulutlansa
fırtına çıksa, kapansa birden, gök gürlense
bunu kıyamet alâmeti sayardı. O, çok yakın
bizse çok uzak bildik, erişkin değildik
çözecek sınırsız nitelikte bulutlarımız vardı sadece
şimdilik? Şimdi ilk.

Göğsüme kapanan uçurumlar sarp
sığındığım yerde, benimle birlikte kendini dışlayan
bir dairenin penceresi. İnsan
kendini pencereden değil, insanı kendinden
pencereler aşağıya itmiş. Deleuze'e takılıp
kendime bulutlarda bir ev, bir yapı kurdum
köhne yapılarda her köşede başka bir tuzak
oysa bulutlar köşesiz.

Getirisi olmasa da başlıbaşına bir iş
bulutları takip etmek, onları kaydetmek için
seferîdir insan, peşine düşeni alır götürür
düşlemin ötesine yolculuk
dilden dile değişen yorumuyla bulutlar
etkinliğini sürdürür sınırsız nitelikle yüklü
dönüşte geri verilmek üzere
her şey ödünç, bulutlardan başka.